

Genre: Poesi
Titel: Vill du kyssa en rebell?
Författare: Eva-Stina Byggmästar
Omslag: Elsa Wohlfahrt Larsson
Förlag: Schildts & Söderströms
Sidantal: 68

Förlöst och pånyttfödd. Det är de första orden jag tänker på när jag börjar skriva denna text. Att läsa Eva-Stina Byggmästars "Vill du kyssa en rebell?" är som att bli medbjuden på en kärleksfärd och glida med den flodvåg av känslor som släpps loss över sidorna.

Det är ett jag som adresserar ett du och kärleken strömmar, väller över och gnistrar i regnbågens alla färger och jag frågar mig: Hur är det ens möjligt att skriva så här om hur kärlek känns? Jag kommer att tänka på vad Jason Diakitè, mer känd som Timbuktu, sa om Mikael Wiehes låt "Flickan och kråkan" en gång. Ungefär så här sa Timbuktu: Den dan jag kan skriva en sån text kan jag lägga ner, då har jag uppnått allt. Exakt så tänker jag om "Vill du kyssa en rebell?" Vem kan toppa det här?

Stopp, säger du kanske, kärlek är ju ett av Eva-Stina Byggmästars älsklingsämnen, det är väl ingen nyhet och i "Vox amoris" (2020) skrev jag ju själv: "Dikterna är en lovsång till kärleken mellan två kvinnor. De handlar om den sortens kärlek som fyller hjärtat, kroppen och könet; en kärlek så stark och mäktig att man inte vet vad man ska ta sig till."

Ändå. Den här diktsamlingen är mer. Kärleken löper amok, den drabbar, överraskar och tar diktarjaget totalt i besittning. Det är kärlek extra allt och det är bara att ta ett djupt andetag, låta sig berusas och åka med. "Vill du kyssa en rebell?" är en svindlande kärlekshymn, en Höga Visan 2.0.

/.../ "jag är kärlekens apostel – i samma stund du / slutar att älska börjar du att dö och världen / med dig" /.../.

Kärleken färdas längst ner till skallerormarna på Grand Canyons botten och vandrar med kungskrabban från Kamtjatka mot Lofoten. Kärleken känns under huden, vattnet, stjärnorna och den älskade har bruna ögon som en grizzlybjörn och amerikanskt kaffe.

Kärleken är elektrisk, vild:

/.../ "du säger / easy tiger! // jag svarar / to wild / for you?!"

Lekfullheten, vitaliteten och den enastående formuleringskonsten är Eva-Stina Byggmästars signum. Språket lever sitt eget liv, det hittar nya stigar, tar hoppasteg och slår kullerbyttor. Det är ett alldeles eget språk, det är bara hennes som hon lånar ut till oss och likt en trollkonstnär överraskar hon alltid och ger oss nya sammanhang:

/.../ "älskar dig för att du äger / blåsulans oemotståndliga dansteknik / älskar dig för att du äger en elefants minutiösa / precision när den backar in i porslinsbutiken / älskar dig ännu mer än mest, för att / du äger en trollsländas äventyrlust / och en igelkotts brottarm".

Bokens första dikt har titeln "The end" och är som en sammanfattning av hela diktsamlingen och livet:

"Jag har uppnått / mitt livsmål: / marginalen är / fullklottrad / med I-love-yous".

Dikten kastar en bakåt i tiden, till skolböckernas nedklottrade marginaler och tonårens turbulens när allt var svartvitt och kärleken på liv och död. Dikten väcker både hopp och frågor. Är det här kärlekens väsen? Ligger den alltid på lur i kroppen och slår till när man minst anar, hur gammal man än blir?

I Vox amoris uppmanade poeten oss att /.../ ”go for it! inte ett ögonblick / att förlora släpp allt och gå / följ den du måste följa”.

Idag känns de raderna som ett förebud om vad som komma skulle och inte bara en uppmaning till läsaren utan även till diktarjaget självt: när kärleken knackar på måste man släppa in den.

Kom ihåg att ”livet är / inte till för att begripas / men levas // livet är / inte till för gungstolen / men för en road trip” /.../.

Kan det bli mer kärlek än så här? Jag avlägsnar bokomslaget och tittar på bokryggen. Mellan författarnamnet och titeln i rosa mot vit bakgrund finns även en rosa symbol. Ett hjärta.

Yvonne Granqvist